

Maciej Dubois

Wspomnienie o Patronie

Palestra 36/11-12(419-420), 136

1992

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wspomnienie o Patronie

W dniu 20.VIII.1992 r. zmarł HENRYK NOWOGRÓDZKI - adwokat i literat. Odszedł jeden z ostatnich wielkich obrońców w procesach karnych starszego pokolenia. Odszedł człowiek, który całe swe życie związał z salą sądową. Wpisany na listę adwokatów w dniu 7.XI.1934 r. pozostał na niej do dnia swojej śmierci. Był wybitnym karnikiem, przemawiał w sposób niezmiernie emocjonalny i porywający. Nie można było pozostać obojętnym wobec siły jego argumentacji. Żył niezwykły kult dla słowa, sztuki przemawiania i pięknej polszczyzny.

Adwokat HENRYK NOWOGRÓDZKI brał udział w większości dużych procesów okresu powojennego. Był niezwykle wrażliwy na krzywdę ludzką, dlatego nigdy nie odmawiał pomocy tym, którzy jej potrzebowali. Jeszcze w okresie stanu wojennego, gdy ze względu na ukończenie 70 lat nie mógł wykonywać zawodu w Zespole, udzielał porad i pomocy w Kościele Św. Aleksandra i Kościele Redemptorystów na Woli.

Jego zainteresowania były wszechstronne, kochał literaturę, muzykę, sztukę. Był aktywnym członkiem Towarzystwa im. Fryderyka Chopina. Angażował się w pracę społeczną m.in. działając w Zrzeszeniu Prawników Polskich. Pracował w samorządzie adwokackim szkoląc aplikantów, zasiadając we władzach Koła Seniorów i prowadząc wykłady na Uniwersytecie Warszawskim na zajęciach organizowanych tam przez adwokatów, a dotyczących sztuki przemawiania.

Był odznaczony złotą odznaką „Adwokatura RP” i Złotym Krzyżem Zasługi.

Poza umiłowaniem adwokatury pasjonowała go przede wszystkim twórczość literacka. Napisał dwie książki: „Mówi obrońca” i „Ze wspomnień warszawskiego adwokata”. Współpracował z wieloma czasopismami: „Dookoła Świata”, „ITD”. Jego felietony ukazywały się m.in. w „Życiu literackim”, „Gazecie prawniczej”. Był członkiem ZAiK-su.

HENRYK NOWOGRÓDZKI żył 86 lat. Jego pogrzeb odbył się w dniu 24 sierpnia 1992 r. na Cmentarzu Powązkowskim. Żegnała go żona, rodzina, grono przyjaciół, wychowanków oraz ludzi, którzy jego talentowi i pracy zawdzięczali swoje życie, wolność, cześć.

Odszedł z naszego grona adwokat - humanista, człowiek wielkiego umysłu i serca. My, jego aplikanci i wychowankowie będziemy o nim zawsze pamiętać tak w życiu prywatnym jak i na salach sądowych, na których przez szereg lat uczyliśmy się od niego tak dużo.

Maciej Dubois